

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ ENANTION ΚΟΜΗ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗ

(διασκευή του παραμυθιού του Κυριάκου Χαρίτου από τη δασκάλα Κολοβού Ελένη)

ΡΟΛΟΙ: (ΓΙΑ 20 ΑΤΟΜΑ)

Αφηγητές
Φον Κουραμπιές
Κόμης Μελομακαρόνης
Μελομακάρονα 1,2,3 ή όσοι χρειάζονται
Κουραμπιέδες 1,2,3 ή όσοι χρειάζονται
Μπακλαβάτ Σιρόπ Πασάς
Κόμισσα Δίπλα-Δίπλα
Δούκισσα ντε Πουτίγκα
Μαρκησία Σοκολά των Αμυγδάλων
Σαπουνέ Χαλβάς
Αστέρι Χριστουγέννων
Σκίουρος
Αρκούδα
Πρίγκιπας Ρόδων / Πριγκίπισσα Ρόδων
Τρυποκάρυδος
Κηπουρός Ονείρων
Ζαχαροπλάστης
Γιος / Κόρη Ζαχαροπλάστη

ΜΟΥΣΙΚΗ:

Στρατιωτικό εμβατήριο, χριστουγεννιάτικες μελωδίες ως μουσικά χαλιά όσο μιλάει ο αφηγητής.

ΣΚΗΝΗ 1^Η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Ναι, ναι σωστά μαντέψατε, είχαν φτάσει και πάλι Χριστούγεννα. Κι αυτό σήμαινε πως για άλλη μια χρονιά οι γαλοπούλες ροδοκοκκίνιζαν παρέα με τις πατάτες, τα δώρα ξετυλίγονταν, τα σχολεία έκλειναν και τα παιδιά ξεφάντωναν και πανηγύριζαν. Οι γονείς έτρεχαν και δεν έφταναν.

Τα δέντρα στολίζονταν, οι πόλεις ομόρφαιναν κι ο Αη Βασίλης φούσκωνε και ξεφούσκωνε για να προλάβει τόσα δώρα. Όμως στα ζαχαροπλαστεία τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά. Τόσο διαφορετικά που δύσκολα πίστευε κανείς ότι είναι Χριστούγεννα. Πολεμικές ετοιμασίες, σκληρή γυμναστική έκαναν μελομακάρονα και κουραμπιέδες για να παραβγούν ποιοι είναι οι καλύτεροι και των παιδιών οι πιο αγαπημένοι.

Στην πρώτη γραμμή, ποιοι άλλοι; Οι αρχηγοί: ο Φον Κουραμπιές και ο Κόμης Μελομακαρόνης, ορκισμένοι εχθροί μέχρι το αλεύρι τους. Για να δούμε όμως τι συνέβαινε...

(Χορευτικό: Μουσική από παρέλαση ή πολεμικό εμβατήριο. Μπαίνουν οι κουραμπιέδες στη σειρά με αρχηγό τον Φον Κουραμπιέ. Κινούνται στο χώρο, κάνουν

παρέλαση και στέκονται στη μια άκρη της σκηνής. Ακολουθούν τα μελομακάρονα με παρόμοιο τρόπο και με αρχηγό τον Κόμη μελομακαρόνη.)

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Μελομακαρονάδες
Είσαστε λαπάδες!
Μην το παρατραβάτε
την άχνη μας θα φάτε!

Οι κουραμπιέδες είμαστε
γνωστοί παλικάραδες.
Γλυκαίνουμε τους φτωχούς
μα και τους αφεντάδες

Όλοι εμάς προτιμάνε!
Με την άχνη ζάχαρη μας
όλα τα ξεχνάνε!

Μαζέψτε τα σιρόπια σας
γιατί θα φάτε τούμπες.
Μόνο εμείς πια θα γεμίζουμε
σαγόνια και κοιλούμπες!

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

Κουραμπιέ, κουραμπιέ ,
Θα σε κάνουμε πουρέ!
Κοίτα μη σε πιάσει η πάχνη
και σου φύγει όλη η άχνη!

Μελμακάρονα είμαστε
με μέλι ποτισμένα
και τα παιδιά όταν μας τρων
νιώθουν ευτυχισμένα.

Τώρα που είναι Χριστούγεννα
και κλείσαν τα σχολεία,
ποιος είναι μάγκας θα φανεί
στης χώρας τα ζαχαροπλαστεία!

Καλύτερο είναι το καρύδι μας
από το δικό σας αμυγδαλάκι
και αυτό είναι γνωστό
σε κάθε μεγάλο και μικρό παιδάκι!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Έτσι κυλούσαν οι μέρες στα γλυκοστρατόπεδα...Μέσα στο φόβο και το μίσος... Κάποια στιγμή έφτασαν στη μάχη και οι τοπικοί άρχοντες μήπως μπορέσουν να βάλουν τα πράγματα σε τάξη...

ΜΠΑΚΛΑΒΑΤ ΣΙΡΟΠ ΠΑΣΑΣ:

Ο Μπακλαβάτ Σιρόπ Πασάς είμαι εγώ
και ένα λόγο ήρθα να σας πω.
Γι το Θεό! μικρά γλυκά.
Σταματήστε το σαματά.
Φίλοι να είστε καλοί
κι όχι να κάνετε
σαν ένα κακομαθημένο παιδί:

ΚΟΜΙΣΣΑ ΔΙΠΛΑ ΔΙΠΛΑ:

Ε! σας μιλάω!!!
Είμαι η Κόμισσα Δίπλα – Δίπλα
που όντως μένω εδώ δίπλα.
Πού ακούστηκε γειτονικά γλυκά
να ξεσηκώνουν τέτοιο καβγά.
Δίπλα δίπλα να σταθείτε
και με ηρεμία να τα βρείτε.

ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΝΤΕ ΠΟΥΤΙΓΚΑ:

Ησυχάστε , παρακαλώ!
Η Δούκισσα ντε Πουτίγκα είμαι εγώ!
Τι φασαρία είναι αυτή;
Με πόνεσε το δεξί μου αυτί.
Δεν το βρίσκω καθόλου ευγενικό!
Χριστούγεννα έχουμε, χαρά, γιορτή.
Μήπως ξεχάσατε τι θα πει;

ΣΟΚΟΛΑ ΤΩΝ ΑΜΥΓΔΑΛΩΝ:

Προσοχή, προσοχή...
Η Σοκολά των αμυγδάλων σας ομιλεί...
Με τη Δούκισσα απολύτως συμφωνώ.
Να σταματήσει η μάχη στο λεπτό.
Κάντε ειρήνη, φίλοι μου καλοί,
για να πούμε και καμιά ευχή!

ΜΠΑΚΛΑΒΑΤ ΣΙΡΟΠ ΠΑΣΑΣ:

Αυτός τι γυρεύει εδώ;

ΣΟΚΟΛΑ ΤΩΝ ΑΜΥΓΓΑΛΩΝ:

Δεν είναι χριστουγεννιάτικο γλυκό.

ΣΑΠΟΥΝΕ ΧΑΛΒΑΣ ΕΚ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ο Σαπουνέ χαλβάς είμαι εγώ
και δεν είμαι χριστουγεννιάτικο γλυκό.
Όμως αυτόν τον τόπο διοικώ.
Είμαι το πιο ξακουστό
φαρσαλινό γλυκό
κι άσχετα από γιορτές
θα με βρεις όλες τις εποχές!

Ποιος ευθύνεται για τούτο το κακό;
Αμέσως να συλληφθεί
και παραδειγματικά να τιμωρηθεί!

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Να αυτός άρχισε πρώτος.

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

Όχι εγώ! Αυτοί μας είπαν λαπάδες...

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Κι αυτοί είπαν ότι θα μας κάνουν πουρέ....

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

Αλλά αυτοί κάνουν μαγκιές...
Για όλα φταίει ο Κουραμπιές

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Ή μήπως εκείνος ο χλεχλές;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Όμως τίποτε... τα μελομακάρονα κι οι κουραμπιέδες ετοιμάζονταν για τη μεγάλη πορεία να κατακτήσουν όσα περισσότερα μπορούσαν
....ζαχαροπλαστεία!

Κουραμπιέδες και μελομακάρονα βγήκαν στο δρόμο κι αφού ακούστηκαν τρομπέτες και καραμούζες, ξεκίνησαν τη μεγάλη επέλαση.

(τα μελομακάρονα κι οι κουραμπιέδες αλλάζουν θέσεις στη σκηνή και κάνουν κινήσεις οι μεν εναντίον των δε, μάχη σε αργή κίνηση.)

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Στη μέση του δρόμου όμως έγινε κάτι πολύ ξαφνικό! Ξέσπασε μια χιονοθύελλα τόσο δυνατή, που δεν έβλεπαν τη μύτη τους. Για να δούμε τι συνέβη...

(Μουσική... Ένα άσπρο πανί απλώνεται στη σκηνή. Τα παιδιά κάνουν στροφές γύρω από τον εαυτό τους και φεύγουν από τη σκηνή. Κάτω από το πανί πέφτουν μόνο ο Φον Κουραμπιές κι ο Κόμης Μελομακαρόνης. Σταματάει η μουσική και βγαίνουν έξω συνειδητοποιώντας ότι έχουν χαθεί.)

ΣΚΗΝΗ 2Η

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ:

Χαθήκαμε και φταις εσύ!
Άντε, τώρα να δούμε
από το δάσος πώς θα βγούμε!
Γιατί τουλάχιστον εγώ
μαζί σου δε μπορώ
εύκολα να συνεργαστώ!

ΚΟΜΗΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗΣ:

Μπα, τι μας λες;
Κοιτάζτε ποιος μιλάει....
ένας κουραμπιές!

Χάλια τα νεύρα σου παιδάκι...
Για ηρέμησε λιγάκι.
Μήπως και ξεμπερδέψουμε
μέχρι αύριο το βραδάκι.

(Αλλαγή σκηνικού από Ζαχαροπλαστείο σε δάσος).

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Έτσι κι έγινε κι αποφάσισαν να κάνουν ανακωχή. Ξεκίνησαν λοιπόν το ταξίδι τους μέσα στην παγωμένη και σκοτεινή νύχτα. Το πρώτο πράγμα που κατάλαβαν ήταν ότι θα χρειαστούν λίγο φως. Μέσα στο δάσος ήταν όλα σκοτεινά. Για καλή τους τύχη όμως είχε εμφανιστεί το Χριστουγεννιάτικο αστέρι... Για να δούμε όμως τι έγινε....

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ:

Χρειαζόμαστε το δικό σου φως
για να βλέπουμε από δω και μπρος.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ:

Μετά χαράς να σας βοηθήσω.
Όμως εγώ τι θα κερδίσω;
Ένα αντάλλαγμα θα σας ζητήσω.
το φως μου ήθελα να ήταν πιο πορτοκαλί
για να ξεχωρίζω ακόμα πιο πολύ
στον ουρανό μα και στη γη
Μήπως ο Κόμης μπορεί να κάνει κάτι
Και να δώσει λίγο χυμό πορτοκαλάκι;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Τι να κάνει ο Κόμης Μελομακαρόνης, δεν είχε άλλη λύση, αναγκάστηκε να δώσει το χυμό πορτοκάλι που είχε. Και το αστερί με τη σειρά του, συμφώνησε να τους ακολουθήσει για να φωτίζει το δρόμο τους, κάτι που μπέρδεψε τους μάγους αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.
Το σκοτάδι το αντιμετώπισαν, έλα όμως που έπιασε παγωνιά και κρύο μέσα στη νύχτα και κόντευε να κρυσταλλιάσει η ζάχαρη του Κουραμπιέ και το μέλι του Μελομακάρονου! Για καλή τους τύχη όμως συνάντησαν ένα σκίουρο:

ΚΟΜΗΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗΣ:

Ωχ! Καλό μου σκιουράκι.
Μήπως να μας έδινες από τη γούνα σου λιγάκι;

ΣΚΙΟΥΡΟΣ:

Πριτς!!1 τι μας λες εξυπνάκια;
Εγώ από την πείνα δεν μπορώ
μάτι να κλείσω ούτε λεπτό.
Γι' αυτό καλύτερα ας το σκεφτώ...

Δέχομαι τη γούνα μου
μαζί σας να μοιραστώ,
Μόνο αν εσείς μου δώσετε
Αμύγδαλα να φάω για βραδινό!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Έτσι ο Φον Κουραμπιές εκνευρισμένος αναγκάστηκε να δώσει τα αμύγδαλα του κι ο σκίουρος τους έδωσε δυο μεγάλα κομμάτια από τη γούνα του. Και μπόρεσαν να συνεχίσουν μέσα στο δάσος. Εκεί που πήγαιναν συνάντησαν ένα ποτάμι.

(τα παιδιά μιμούνται ότι υπάρχει ένα ποτάμι και η Νηπιαγωγός εμφανίζει ένα μακρύ γαλάζιο ύφασμα.)

Τι καινούρια συμφορά τους βρήκε, αφού δεν ξέρουν να κολυμπούν.
Όμως για να δούμε ποιος τους βοήθησε τελικά.

(Στην άκρη του ποταμιού κοιμάται μια αρκούδα. Οι δυο αρχηγοί με παντομίμα την ξυπνάνε και της δείχνουν να τους περάσει απέναντι.)

ΑΡΚΟΥΔΑ:

Α, είμαι αρκούδι νηστικό.
Ούτε να περπατήσω δεν μπορώ.
Η κοιλιά μου γουργουρίζει
και η πείνα με θερίζει.
Δεν έχω όρεξη ούτε για κολύμπι..
Μήπως αν με κεράσεις λίγο μέλι
Καταφέρω να σε πάω φίλε μου
όπου η καρδιά σου θέλει;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Να σου οι φίλοι μας βολεύτηκαν και πέρασαν από την άλλη όχθη του ποταμού. Σιγά σιγά άρχισαν να φαίνονται τα φώτα της πόλης από μακριά. Στο δρόμο τους όμως βρισκόταν ένα μεγάλο λιβάδι από χειμωνιάτικα τριαντάφυλλα, που όσο κι αν ήταν όμορφα, ήταν γεμάτα αγκάθια. Ο Κόμης Μελομακαρόνης κι ο Φον Κουραμπιές ήταν αδύνατο να το διασχίσουν χωρίς να τρυπηθούν χίλιες δεκατέσσερις φορές τουλάχιστον. Σκέφτηκαν να ζητήσουν από την πριγκίπισσα των Ρόδων να τους αφήσει να περάσουν.

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ:

Δεν περνάς κουραμπιεδάκι, δεν περνάς, δεν περνάς
Δεν περνάς Μελομακαρόνη, δεν περνάς, περνάς....

Από τα αγκάθια μας δεν περνάτε
όσο και να παρακαλάτε...
Πρόστιμο βαρύ θα φάτε
και στην πόλη δεν θα πάτε,
Βέβαια αν ροδόνερο μου δώσεις
ίσως και να τη γλιτώσεις...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Πέρασαν και τα ρόδα μα δυστυχώς η περιπέτειά τους δεν έχει τελειωμό!
Να σου μπροστά τους ένα τεράστιο χαντάκι! Πω πω, πώς θα περάσουν τώρα; Να σου πάλι ευτυχώς, ένας τρυποκάρυδος που έγραφε γράμμα στον Άγιο Βασίλη. Ο Κόμης Μελομακαρόνης, γκρινιάρης όπως ήταν, αρχίζει την κλάψα και τα παρακάλια για να τους πετάξει απέναντι...

ΤΡΥΠΟΚΑΡΥΔΟΣ:

Τοκ, τοκ, εγώ να σας πετάξω
και από το χαντάκι να σας περάσω.
Όμως για τον κόπο μου
τι πρόκειται να εισπράξω;
Μήπως για δωράκι
να πάρω λίγο καρυδάκι
για να λαδώσει το εντεράκι;
Τι λέτε κύριε Μελομακαρονάκι;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Τι να κάνει ο Κόμης Μελομακαρόνης, με βαριά καρδιά αλλά και πόδια
έδωσε όσα καρύδια είχε και δεν είχε στον Τρυποκάρυδο. Η πόλη ήταν
κοντά. Οι δυο αντίπαλοι είχαν φτάσει στο τέλος του ταξιδιού τους.
Πήραν κουράγιο κι άρχισαν πάλι να τρώγονται.

(Οι δυο αρχηγοί τσακώνονται για το ποιος θα προχωράει πρώτος με παντομίμα..)

Τσακώνονταν τόσο δυνατά που τους άκουσε ο Κηπουρός των ονείρων
που έμενε στην άκρη του δάσους.

ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΟΝΕΙΡΩΝ:

Τι φωνές είναι αυτές
Σκούζει το μελομακάρονο
φονάζει κι ο κουραμπιές;
Σηκώσατε τον κόσμο στο ποδάρι.
Μήπως να έρθει ο Ύπνος να σας πάρει;

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΗΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗΣ:

Συγγνώμη. Όχι, όχι να μην κοιμηθούμε.
Με τέτοια κούραση,
ούτε το Πάσχα δε θα σηκωθούμε.
Αφήστε μας να περάσουμε
και αμέσως θα μονοιάσουμε.

ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΟΝΕΙΡΩΝ:

Για να σας αφήσω
σίγουρα κάτι θα κερδίσω...
άχνη ζάχαρη γλυκιά
μπόλικη θα απαιτήσω.
Τα όνειρα των παιδιών
μ' αυτή να πασπαλίσω.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Έτσι αναγκάστηκε ο Φον Κουραμπιές να δώσει την άχνη ζάχαρη κι ο Κηπουρός των Ονείρων δεν κάλεσε τον Ύπνο. Να σου λοιπόν, επιτέλους τα δυο γλυκά έφτασαν στην πόρτα του ζαχαροπλαστείου.

Οι στρατιώτες Κουραμπιέδες και Μελομακάρονα ήταν παραταγμένοι έτοιμοι να μαχηθούν. Εκείνη την ώρα ο Ζαχαροπλάστης κι η κόρη του άνοιγαν το ζαχαροπλαστείο.

ΣΚΗΝΗ 3Η

(αλλαγή σκηνικού)

ΚΟΡΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗ:

Μπαμπά, μπαμπά, κοίτα καλά !
Τι γλυκά να είναι αυτά;
Άνοστα μου φαίνονται φυσικά...
Μοιάζουν με σκέτα ζυμαρικά...
Όποιος τα άφησε εδώ σίγουρα είχε κακό σκοπό.
Του μαγαζιού χαλάνε τη βιτρίνα.

ΚΟΜΗΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗΣ:

Εγώ είμαι ο περίφημος Κόμης Μελομακαρόνης!

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ:

Κι εγώ είμαι ο διάσημος Φον Κουραμπιές!

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ:

Δεν τα αναγνωρίζω...
Τίποτα δεν μου θυμίζουν...

Μωρέ τι μας λες; Πού είναι τα αμύγδαλα,
η άχνη, η νοστιμιά σου;
η μυρωδιά του ροδόπερου η ξεχωριστή;
Κι εσένα πού είναι το μέλι σου,
Ο χυμός από το πορτοκάλι
κι όλα τα γλυκά σου κάλλη;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Οι δυο αρχηγοί κοιτάχτηκαν όλο ντροπή. Ξαφνικά έστρεψαν το βλέμμα τους και κοιτάζαν ο ένας τον άλλον. Ήταν απίστευτο! Δε θύμιζαν στα αλήθεια κανένα γλυκό. Ήταν σχεδόν ίδιοι πια. Δύο μικρά κομματάκια ζύμης.

Δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Όλες οι διαφορές τους είχαν χαθεί. Κάτω από τα καρύδια με το μέλι, τα αμύγδαλα, τη ζάχαρη κι όλα τα άλλα υλικά, ήταν σχεδόν το ίδιο πράγμα. Δεν το χώραγε ο νους τους. Τι θα

έλεγαν τώρα στους στρατιώτες τους; Πώς θα τους έπειθαν να πολεμήσουν;

Αυτά τα ερωτήματα τους κράτησαν σιωπηλούς για πολλές ώρες στο απέναντι παγκάκι, μέχρι που θυμήθηκαν πως είχαν να φάνε μια ολόκληρη μέρα και μια νύχτα. Στο τέλος συμφώνησαν και οι δυο πως τα Χριστούγεννα από δω και πέρα θα είχαν μοναχά γλυκά και καθόλου πολέμους.

Εναλλακτικά αυτά μπορούν να μείνουν μόνο με στιχάκια:

ΚΟΜΗΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΗΣ:

Χμ... καλά σαν να τα λέει....

Ο πόλεμος με κούρασε.

Μήπως να σταματήσουμε

και κάτι να τσιμπήσουμε;

Άλλωστε δεν έχουμε

Και τίποτα να χωρίσουμε!

ΦΟΝ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ:

Έχεις δίκιο καλέ μου Κόμη!

Ο πόλεμος τελείωσε, η αγάπη μας ενώνει.

Όπως εμείς μονοιάσαμε κι είμαστε φίλοι τώρα

ας ευχηθούμε σ' όλη τη γη

Ειρήνη κι αγάπη ν' απλωθεί!!!

Εμφανίζονται όλοι οι χαρακτήρες και κάνουν ένα τελικό χορευτικό. Το τέλος επαναλαμβάνουν τα τελευταία λόγια του Φον Κουραμπιέ.

**ΑΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΟΤΙ ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ
ΚΙ ΑΣ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ ΓΕΜΙΖΕΙ**

ΤΕΛΟΣ